

Een dankbare en fijne herinnering aan

Hennie Kamphuis

echtgenoot van Betsie Wekking

Hij werd geboren op 7 juli 1929 te Oldenzaal. Hij overleed onverwacht in het ziekenhuis te Enschede op 12 augustus 1993. We namen afscheid van hem op 17 augustus d.o.v. tijdens een Eucharistieviering in de Drie-eenhedskerk te Oldenzaal, waarna we hem begeleid hebben naar zijn laatste rustplaats op het kerkhof aan de Hengelosestraat, aldaar.

Plotseling en onverwacht moeten wij afscheid nemen van mijn dierbare man, onze zorgzame vader en lieve opa. De dood kwam voor Hennie te vroeg. Graag had hij nog enkele jaren verder geleefd om bij ons te zijn temidden van zijn gezin. Het heeft niet zo mogen zijn. Het leven was niet altijd gemakkelijk voor vader. Zijn gezondheid liet nogal eens te wensen over. Toch bleef hij altijd vrolijk en optimistisch. Hij liet zich niet door de moeilijkheden uit het veld slaan. Door het vele contact met allerlei mensen kon hij geïnteresseerd blijven in de vele dingen die om hem

heen gebeurden. Zijn grootste zorg ging uit naar zijn vrouw en kinderen. Natuurlijk vergat hij de kleinkinderen ook niet. Die waren voor hem alles. Hoe vaak ging hij niet uit met moeder en de kleinkinderen. Daar kon hij werkelijk van genieten.

Wij die achterblijven worden geconfronteerd met die ene lege plek aan tafel. Wij zullen zonder de liefdevolle aanwezigheid van vader en opa verder moeten. Als gelovige mensen mogen we er tevens op vertrouwen, dat Hennie opgenomen mag worden in de eeuwige vrede en rust van God, Schepper van hemel en aarde.

Dat hij daar voor altijd gelukkig mag zijn.

Pa, bedankt!

Voor de blijken van medeleven en belangstelling door U betoond na het overlijden van onze lieve vader en opa, betuigen wij U onze oprechte dank.

*Betsie Kamphuis-Wekking
Kinderen en kleinkinderen*